

ВАСИЛ ЦОНЕВ
ВЕЛИЧИЕТО И ПАДЕНИЕТО
НА СПАС ПЕТРОВ АНДРЕЕВ

chitanka.info

Спас Петров Андреев беше каубой.

Величествен и самотен, безстрашен и всяваше страх.

Имаше табун от бели коне, с които вървеше по булевард „Руски“, качен на най-красивия кон, облечен в бели каубойски дрехи, с бяла каубойска шапка и бели ботуши със сребърни шпори.

И черпеше. Събираше по 50–100 приятели, черпеше ги и ги караше да викат „Ура“.

Жените бяха влюбени в него. И когато идваха при него, винаги на отиване питаха:

— А утре?

— Как „утре“? — чудеше се Спас Петров Андреев, — та вие сте четири милиона! Отивай и заставай отново на опашката!

Но един ден срещна една.

Леле-мале!

И я покани и на другия ден. И на третия.

А на четвъртия отвори раклата на баба си, извади бяла кенарена рокля, стигаща до петите, с дантели отдолу, с дантели около врата. И огромна бяла шапка от началото на века. И я накара да облече всичко това. И избра два бели коня от табуна.

И яхнали белите коне, облечени в бяло, тръгнаха по булевард „Руски“.

А момчето, дето изстиска слънцето, го изстискваше върху главите им. И слънцето течеше по шапките им, по дрехите, по белите коне и се разливаше по булеварда.

А хората гледаха и ахкаха.

А сетне отидоха да танцуват.

И танцуваха танго, блус, боса-нова, пачанга, самба.

И хората гледаха и ахкаха.

И така — цяла година.

Но накрая на годината красавицата каза:

— Баста!

И си отиде.

Спас се облеци, удари триста грама, отиде у тях, разби вратата и кресна:

— Как така „баста“? Ти знаеш ли кой съм аз? Та аз съм Спас Петров Андреев!

Но момичето тръсна глава:

— Не те обичам повече!

И хлопна вратата.

Тогава Спас събра всички приятели, даде страшен гуляй, като непрекъснато питаше:

— Как така — вчера те обичала, а сега — не! От къде на къде?

Приятелите вдигнаха рамене, а един свят отец, случайно присъстващ на пира, вдигна пръст към небето и каза:

— Неведоми са пътищата господни!

И Спас се пропи. Пиеше и питаше всички:

— Как така — вчера те обича, а днес — не?

Пропи целия табун, пропи и каубойските си дрехи.

И вече не той — приятелите му го черпеха. А той ги питаше:

— Вижте сега — отговорете ми на един въпрос — как така — вчера те обича, днес — не?

Приятелите притваряха очи и вдигаха рамене. А накрая им омръзна да слушат едно и също. Омръзна им и да го черпят. И си отидоха.

И Спас Петров Андреев остана на една маса на улицата, окъсан, брадясал, при празна чаша.

И тогава покрай него мина красавицата, облечена в дългата кенарена рокля, с дантелите, придружена от висок красавец, облечен в бяло.

Като видя Спас, тя трепна, сетне извади десет лева и ги остави на масата му.

Спас погледна парите, сетне вдигна глава и я видя. И пак погледна парите.

И НЕ И ГИ ВЪРНА!

Спасе, Спасееее — какви бяхми — какви станахми...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.